

D.U. 178

1. Üdvözlégy, üdvösséges Ostya, - Isten tiszta anyjának Fia, -
mostan kenyérszínben látlak, - igaz Isten, megvallak.
2. Mert te vagy igaz Üdvözítő, - mind e világ bűneit törlő, -
igaz Istennek egy Fia, - ki keresztfán meghala.
3. Ó Uram, nem vagyok én méltó, - hogy házamba költözni légy jó, -
mondjad csak egy szóval nékem, - s meggyógyul az én lelkem.

ZÁRÓÉNEK: D.U. 191

1. Fényességes mennybéli nagy Isten, - téged hirdet e világon minden, -
az angyalok dicsérnek az égben, - és a föld is szolgál nagy hűségben.
2. Erős trónod fenn a magasságban, - semmi sincsen előtted homályban, -
híveidnek kegyelmes Királya, - s szentjeidnek ékes koronája!
3. Örök Atya, leborulva áldunk, - Fiad által tehozzád kiáltunk, -
szent Lelkessel éltesd e világban, - s adjál helyet örök boldogságban!

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP

Előbb vagy utóbb mindenkiben felvetődik a kérdés: miért élek, dolgozom és szenvedek? Mi az életem végső értelme? Boldog az, aki ezekre a kérdésekre Isten segítségével megtalálja a megnyugtató választ. Aki tudja, hogy Istentől jött, annak élete nem hiábavaló, és végül is eléri célját a mennyi Atya országában. Ez a felismerés nagy kegyelem a hívő ember számára. Lelki békét, megnyugvást és örömet jelent neki. *Példát adtam, hogy amit én tettem, ti is tegyétek meg* (Jn 13, 15). A keresztyén ember is úgy éljen, hogy mások követhessék példáját! Okosan kell felhasználnunk a földi javakat, a mulandó életet, hogy igazi, örök értékeket szerezzünk általuk.

Mennyei Atyánk, te az isten- és emberszeretet parancsában foglaltad össze szent törvényedet. Add, hogy parancsaidat megtartva eljussunk az örök életre. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTEÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Iz 55, 6-9 / Fil 1, 20a -24. 27a / Mt 20, 1-16a // B Év Bölcs 2,12. 17-20 / Jak 3, 16-18.4, 3 / Mk 9, 30-37
C Év Am 8, 4-7 / 1 Tim 2, 1-8 / Lk 16, 1-13

GYÜJTŐÉNEK: D.U. 330

1. Tekints reánk, Mindenható, - minden bajban Oltalmazó!
R. Ne hagyj el most szükségünkben, hallgass meg, ó nagy Úristen!
2. Vedd el rólunk haragodat, - és mutasd meg jóvoltodat!
3. Ne tartsd számon bűneinket, - szent Fiadért oldj fel minket!
4. Ne mondhasák pogány népek: - nincs istene ezen népnek.
5. Hogy tenéked hálát adjunk, - jóságodért áldást mondjunk.

D.U. 149

1. Áldozattal járul hozzád, ó nagy Isten, hív néped, - hogy végtelen jóságodért hálát adjon tenéked. A gyermeki hű szíveknek - áldozatját nem veted meg, - szálljon arra országodból isteni szent tetszésed.
2. Dicsőség a magasságban a fölséges Istennek, - tisztelet és hálaadás Atya-Fiú-Léleknek. Add hogy mindig élő hittel, - hív reménnyel, szeretettel - mondjunk méltó dicséretet, ó Atyánk, szent nevednek.
3. Az oltáron megújul most a kereszttel áldozata, - mint azt vérrel bűneinkért Megváltónk bemutatta. Ámbár itten nincs vérontás, - de megvan az Isten-áldás, - bőven árad ránk a váltság, vérének szent harmata.
4. A kenyér- s boráldozattal felajánljuk szívünket, - szándékunkat, tetteinket és mind egész éltünket. Áldd meg, amit fölszentelnek - hív szolgálád szent nevednek, - irgalmasság édes Atyja, ó hallgass meg bennünket!

INTROITUS: D.U. 395 (149b) SALUS POPULI EGO SUM 36.zs. 39.40.28 /77zs. 1-4

Az egyházi év vége felé közelítünk, mely az emberi élet végét és a történelem végét is egyre inkább eszünkbe juttatja. A mennyországra gondolva jobban éreznünk kell, hogy földi életünk számkivetés (2Kor 5,6). S, íme, élénk áll az Úr, és önmagában ígéri nekünk a szabadságot, az üdvöt: „a nép üdvé EN vagyok”. És élénk áll ma is az Egyház, s a szentmisében arra a mennyi bölcsességre tanít, mely nemzedékről nemzedékre hagyományozódik a szentek közösségében, s amely egyetlen eligazítónk lehet a szorongatások között.

A nép üd - ve Én va-gyok, mond-ja az Úr. Bármilyen bajban ki-ál-ta-nak hoz-zám,

meghallgatom ő-ke-t, s u-ruk le-szek mind-ő-rök-ké. (1.t.)

*

Figyelmezz, én népem, tanítá/somra, * hajsátok fületeket az én szám igé/ire!
Megnyitom a számat bölcs sza/vakra, * s elmondom az ősi idők /titkait. **Ant.**
Amit hallottunk és megér/tettünk, * mit atyáink beszéltek el /nekünk.
Mi sem titkoljuk el a fiak /előtt, * elmondjuk az ifjú nemze/déknek. **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen. **Ant.**

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek.
Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked
nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk,
Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te
elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg
könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy
Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Főlség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt,
az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D. U. 395/ 1 DIRIGATUR ORATIO 140.zs. 2.v.

A liturgia szent jelei és a lélek bensőséges imádsága egymást táplálva, egyesülve emelkednek szentmisénk alatt az Úr égi trónusa elé.

R.) Szálljon fel, Uram, az én imádságom, * miként a tömjénfüst a te színed elé!

V.) Kezeimnek fölemelése * legyen előtted, mint az /áldozat!

Miként a tömjénfüst... Szálljon fel, Uram...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Közel az Úr azokhoz, * akik oltalmát kérik 144. zs. 18a. v.

B Isten megsegít engem, * az Úr oltalmazója életemnek. 53.zs. 6b. v.

C Dicsérjétek az Urat, * aki a szegényt fölemeli. 112. zs. 1a, 7b. v.

ALLELUJA: CONFITEMINI DOMINO 104 zs. 1.

V.) Hálát adjatok az Úrnak, † és hívjátok segítségül az ő nevét, * hirdessétek a
népek között az ő műveit!

A Uram, nyisd meg szívünket,* hogy meghallgassuk Fiad ígéit. ApCsel 16, 14b

B Az evangéliumban Isten meghívott minket, * hogy Urunk Jézus Krisztus
dicsőségéből részt adjon nekünk. 2 Tessz 2,14

C Jézus Krisztus - bár gazdag volt - szegénnyé lett értetek, * hogy szegénysége által
gazdaggá legyetek. 2 Kor 8,9

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.
És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott
Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették,
meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül;
fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és
holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat;
a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G.H. 372 SI AMBULAUERO 137.zs. 7.3.2.

A földi zarándoklat a szorongatásból Isten jobbának vezérletével tart az örök szentély felé. Ezt az utat járjuk be a szentmisén belül is: a világból jövet, a kapun, a lépcsőkön, a hajón át, „ föl az áldozati oltárnak magaslatáig”.

Ha szorongatás közepette járok is te éltetsz engem, Uram,+
és ellenségeim haragja ellen kiterjesz/ted a kezedet, *

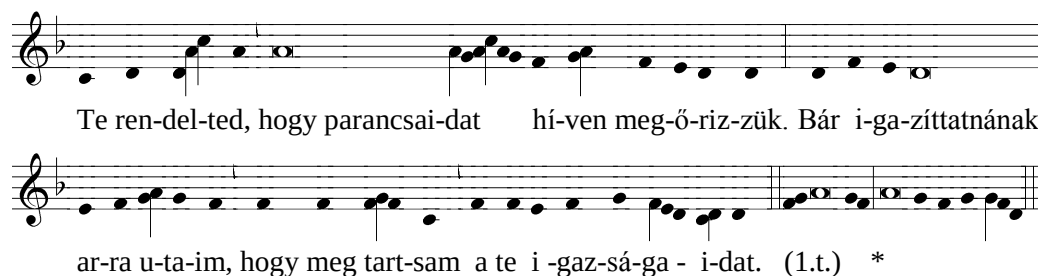
R.) és megszabadít a /te jobbod.

V.1) Valamely napon segítségül hívlak, meghall/gatsz engem:†

Uram, te megsokasítod az erőt az én lel/kemben. **R.)**

V.2) Leborulok a te szentélyed előtt, + és hálát adok a te neved/nek Uram, †
irgalmasságodért és hűség/gedért. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 395/ 2 TU MANDASTI 118.zs. 4.5. v. / 118.zs.

Te ren-del-ted, hogy parancsai-dat hí-ven meg-ő-riz-zük. Bár i-ga-zíttatnának
ar-ra u-ta-im, hogy meg tart-sam a te i -gaz-sá-ga - i-dat. (1.t.) *

Boldogok, kik szeplőtelenek az ő /útjukon, * és az Úr törvénye szerint /járnak.

Boldogok, kik az ő bizonyosságaira /figyelnek * teljes szívükből kere/sík őt. **Ant.**

Akik nem cselekszenek gonosz/ságot * hanem az ő útjaiban /járnak. A te igazságaidat
megő/rizem * ne hagyj el soha /engemet! **Ant.** Hogyan tisztítja meg az ifjú az ő /újtját *
a te szavaidnak megtartása /által. Az én utaimat föltártam előtted, és meghallgattál
/engem * taníts meg engem igazsága / idra! **Ant.** Meggondoltam az én uta/imat * és
lábaimat a te bizonyosságaid felé /téritem. Kész vagyok és nem ha/lasztom * hogy
parancsolataidat telje/sítsem. Ments meg engem az emberek rágalmazá/sától * hogy a te
parancsolataidat megő/rizzem! Megtartottam parancsolataidat és bizonyósága/idot * mert
színed előtt van minden /utam. **Ant.**

D.U. 168

1. Zálogát adtad, ó Jézus, örök szeretetednek, - rendelvén e nagy Szentséget,
és adván tieidnek, - hogy teveled egyesüljünk, s téged viszont szeressünk;
örök hála és imádás legyen azért nevednek.
2. Irgalmadban nem vizsgáltad a mi gyarlóságunkat, - és ellened elkövetett
sok hálátlanságunkat. Megmenteni így akartál, azért értünk meghaltál;
eltörölvén a keresztfán régi adósságunkat.
3. S hogy halálod szent emlékét minden nap megülhessük, - hagyta ezt a
nagy Szentséget, hogy magunkhoz vehessük. Csodálatos kincset adtál, és
közöttünk maradtál; - véghetetlen jóságodért add, hogy mindig szeressünk!